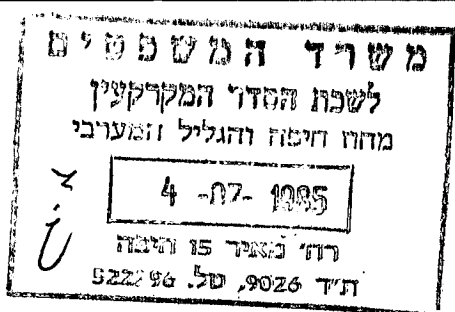

רשומות

קובץ התקנות

14 ביולי 1985

4817

כ"ה בסיון התשמ"ה

עמוד

1440	תקנות המים (היטל איזון) (תיקון), התשמ"ה—1985
1441	תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 3), התשמ"ה—1985
1442	תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 3), התשמ"ה—1985
1443	תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (תיקון), התשמ"ה—1985
1445	תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (תיקון), התשמ"ה—1985
1453	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מרביים לבתי מלון), התשמ"ה—1985
1454	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בתי מלון) (תיקון מס' 3), התשמ"ה—1985

תקנות המים (היטל איוון) (תיקון), התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (היטל איוון), התשמ"ה—1985², במקום תקנות 4 עד 7 יבוא:

החלפת תקנות
4 ו-7

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות, שעלותם 82.5 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 10.1 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 12.7 שקלים למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 82.50 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 82.50 שקלים למ"ק;

"שיעור היטל
האיוון על מים
לחקלאות

5. (א) (1) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצה האזורית בית שאן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם במקום שיעורי ההיטל האמורים שם רק 2.4 אגורות חדשות למ"ק;

שיעור היטל
האיוון על מים
לחקלאות במקרים
מיוחדים

(2) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצות האזוריות גליל עליון ועמק הירדן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם בשנת הכספים 1985/86 בלבד, במקום שיעורי ההיטל האמורים שם, רק 7.5 שקלים למ"ק.

(ב) מפיק או ספק של מים לחקלאות החייב בהיטל כאמור בתקנה 4 והוכיח לשביעות רצונו של נציב המים כי אין כל אפשרות להשתמש במים שהוא מפיק או מספק לשימוש חילופי, ישלם במקום שיעורי ההיטל האמורים בתקנה 4 רק 2.8 שקלים למ"ק.

(ג) (1) על מים המיועדים לשימוש בבריכות דגים יוטל היטל איוון בשיעורים המפורטים להלן ועל כמויות המים שלהלן בלבד, לפי האזורים:

האזור	שיעור ההיטל בשקלים למ"ק	כמות המים לדונם שעליה יוטל ההיטל
עמק בית שאן	2.4	2,000
עמק הירדן	2.8	2,000
עמק חרוד	2.8	2,000
עמק החולה	2.8	1,800
שפלת החוף	2.8	1,500
עמק זבולון	2.8	1,500
עמק יזרעאל	2.8	1,500

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166.

2 ק"ת התשמ"ה, עמ' 1032.

(2) הוכח כי כמות המים שבה משתמשים בפועל לבריכות דגים באזורים האמורים בפסקה (1) היתה קטנה מן הנקוב לצידם, יוטל ההיטל על הכמות שבה משתמשים בפועל;
(3) בכל אזור מן האזורים האמורים בפסקה (1), שבהם מליחות המים המזועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק לדונם בלבד.

(ד) מפיק או ספק של מים לחקלאות, החייב בהיטל איוון והוא חבר בקרן חידוש, ישלם היטל בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל ועם התשלום לקרן החידוש, לא יעלה על 82.5 שקלים למ"ק.

6. מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלותם היא 82.5 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 11.0 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר בשיעור 15.5 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 82.5 שקלים למ"ק, ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים עם ההיטל לא יעלו על 82.5 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
על מים
לייצור תעשייתי

7. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים, ושירותים ציבוריים אשר עלות המים שלו היא 128.3 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור של 59.3 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור של 66.8 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 128.3 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 128.3 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
לצרכי בית,
מלאכה, מסחר,
שירותים ושירותים
ציבוריים

אריה נחמקין
שר החקלאות

ט"ז בסיון התשמ"ה (5 ביוני 1985)
(חמ-27-3)

תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 3), התשמ"ה-1985

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 124 ו-159 לחוק המים, התשי"ט-1959, ולאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנה 2

1. בתקנות המים (תשלום מיוחד), התשל"ט-1978, במקום תקנה 2 יבוא:

2. (א) שיעורי התשלום המיוחד, אשר יחולו על מי שמפיק או מספק כמות מים נחרגת, יהיו בהתאם למטרות המים כפי שצויינו ברשיון ההפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

"שיעור תשלום
מיוחד בהתאם
למטרות המים

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התשל"ט, עמ' 305; התשמ"ה, עמ' 1036.

(ב) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לחקלאות, לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים יהיה:

(1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — 42 שקלים למ"ק;

(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא בין 10% לבין 20% מכמות המים המוקצית — 106 שקלים למ"ק;

(3) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 20% מכמות המים המוקצית — 211 שקלים למ"ק.

אריה נחמקין
שר החקלאות

ט"ז בסיון התשמ"ה (5 ביוני 1985)
(חמ 808-3)

תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 3), התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 121 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (הענקות), התש"ם—1980², במקום תקנות 4 ו-5 יבוא:

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות ולייצור תעשייתי, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 82.5 שקלים למ"ק, או יותר מזה, יהיה זכאי להענקה בשיעור התפרש שבין עלות המים לבין 82.5 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לחקלאות ולייצור תעשייתי).

"הענקות על מים לחקלאות ועל מים לייצור תעשייתי"

החלפת תקנות 4 ו-5

5. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 128.3 שקלים למ"ק או יותר, יהיה זכאי להענקה בשיעור התפרש שבין עלות המים לבין 128.3 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לצרכי בית).

שיעור ההענקה לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים

אריה נחמקין
שר החקלאות

ט"ז בסיון התשמ"ה (5 ביוני 1985)
(חמ 28-3)

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.

2 ק"ת התש"ם, עמ' 1698; התשמ"ה, עמ' 1036.

תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (תיקון),

התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים ועם שר הפנים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תעריפי המים המסופקים מאת מקורות), התשמ"ה—1985², במקום תקנה 7 יבוא:

7. התעריפים לכל מ"ק מים מכמות המים המסופקת מאת מקורות יהיו כמפורט להלן:

"התעריפים למים למטרות הצריכה השגורות

שם מפעל מקורות	תעריף בחדשים אפריל, מאי, ספטמבר עד מרס (שקלים למ"ק)	תעריף בחדשים יוני עד אוגוסט (שקלים למ"ק)	1. מים לחקלאות
עמק הירדן	36.4	51.0	1.1
יסוד המעלה, חולון	53.9	75.5	
כפר גלעדי	54.7	76.5	
קרן—בנא	59.1	82.7	
אורן—חדרה	62.0	86.9	
גבול צפוני, רחלים, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, עכו—שפרעם, שימרון—הרי אפרים, מגדל—נצרת, עמק מזורחי, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, גוש דן, השפלה, אשתאול, שואבה, לכיש, אשקלון	66.5	93.1	
בית שאן—מעיינות		21.1	1.2
שפעה		34.0	
רמתניה		51.0	
חיתל		57.9	
בית שאן—קידוחים		76.1	
רמת הגולן, נגב*, יוטבתה, ערבה**		82.5	

תעריף בכל
חדשי השנה
(שקלים למ"ק)

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשל"ו, עמ' 140.
2 ק"ת התשמ"ה, עמ' 1037.

1.3 מים לבריכות דגים

תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק	תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק	שם מפעל מקורות
ראשונים לדונם (בשקלים למ"ק)	ראשונים לדונם (בשקלים למ"ק)	
18.7	21.1	בית שאן—מעיינות
31.6	34.0	שפעה

ה ע ר ה : במפעל מקורות שבו מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר יחול התעריף שבטור הימני על 1,000 המ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 3,000 המ"ק הנוספים לדונם.

2. מים לתעשייה

תעריף (שקלים למ"ק)	שם מפעל מקורות
36.0	בית שאן—מעיינות
48.6	עמק הירדן
67.8	חולון
68.8	כפר גלעדי
74.3	קרן בנא
77.8	אורן—חדרה
	רמת הגולן, גבול צפוני, ראש פינה, גולני, גליל מרכזי, עכו—שפרעם, שימרון—הרי אפרים, מגדל—נצרת, עמק מורח, רום כרמל, שומרון, בית שאן—קידוחים, גוש דן, השפלה, אשתאול, שואבה, אשקלון, נגב *, יוטבתה, ערבה **
82.5	

3. מים לצריכה ביתית

81.7	בית שאן—מעיינות
96.3	עמק הירדן
115.5	חולון
116.4	כפר גלעדי
121.9	קרן בנא
126.1	אורן—חדרה
	רמת הגולן, גבול צפוני, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, עכו—שפרעם, שימרון—הרי אפרים, מגדל—נצרת, עמק מורח, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, בית שאן—קידוחים, גוש דן, השפלה, אשתאול, שואבה, לכיש, אשקלון, נגב, יוטבתה, ערבה **
128.3	

* כולל כורנוב, הר הנגב, ערד.
** כולל אילת, סארו, עין יהב, עין בוקק.

4. התעריפים לכמות מים נחרגת

התעריפים בעד כמות מים נחרגת לחקלאות, לתעשייה ולצריכה ביתית יהיו כדלקמן:

4.1 לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — תוספת של 42 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות (1) עד (3), לפי הענין.

4.2 לגבי כמות מים נחרגת שהיא בין 10% ל-20% מכמות המים המוקצית — תוספת של 106 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות (1) עד (3), לפי הענין.

4.3 לגבי כמות מים נחרגת מעל 20% מכמות המים המוקצית — תוספת של 211 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות (1) עד (3), לפי הענין.

א ר י ה נ ח מ ק ין
שר החקלאות

ט"ז בסיון התשמ"ה (5 ביולי 1985)
(חמ 807-3)

תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (תיקון), התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), התשמ"ה—1985², במקום תקנות 4 ו-5 יבוא:

4. התעריפים למים שמספקות הרשויות המקומיות יהיו, לחודש, כמפורט להלן:

בשקלים למ"ק	1. לצריכה ביתית
303	1.1.1 בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם
470	1.1.2 בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם
748	1.1.3 בעד כל מ"ק נוסף
	1.1.4 משפחה המונה מעל 4 נפשות, הגרות ביחידת דיור, ושהצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, לכל נפש נוספת מעל ל-4, במחיר הנקוב בפסקת משנה 1.1.1, לאחר שתוגש בקשה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת); הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1 לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.

2 ק"ת התשמ"ה, עמ' 1041.

1.1.5

בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, שבהם קיימת צריכת מים משותפת, כולל מים לחימום ומים חמים, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית. צריכת המים המשותפת שנתקבלה לאחר החלוקה כאמור, תיווסף לצריכה הביתית ותיחשב כחלק ממנה לענין פסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.3 לעיל.

1.1.6

עבור מים לשימוש במצננים מדבריים הפועלים על מים באילת, בהגבלה של 12 מ"ק לחודש ליחידת דיור, בחדשים אפריל-אוקטובר בלבד ומעל 8 מ"ק הראשונים ליחידת דיור או מעל לכמות המוגדלת

274

1.2 גינות נוי מושקות —

1.2.1

במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלות המפורטות להלן, המתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, ובתקופות המפורטות להלן, ומעל ל-8 מ"ק הראשונים לדירה או מעל לכמות המוגדלת (ביחידת דיור בה מתגורר אדם אחד והוגשה לרשות המקומית בקשה על כך בכתב — מעל 5 מ"ק הראשונים)

170

1.2.1.1

בכל הרשויות המקומיות פרט למפורטות להלן בנפרד — ההגבלה תהיה כדלקמן:

(א) בחדשים אפריל-מאי — 5 מ"ק לחודש;

בחדשים יוני-יולי — 12 מ"ק לחודש;

בחדשים אוגוסט-ספטמבר — 12 מ"ק לחודש;

בחדשים אוקטובר-נובמבר — 5 מ"ק לחודש;

או:

(ב) התפלגות חדשית אחרת, בהתאם לתנאים ולצרכים

כיום המיוחדים של הרשות המקומית ובלבד שסך כל הכמות המוקצבת בחדשים אפריל-נובמבר בלבד, לא תעלה על 68 מ"ק.

(ג) שיטת ההגבלה תהיה לפי החלטת הרשות המקומית ובלבד שההחלטה תהיה אחת לגבי כלל הצרכנים של הרשות המקומית.

1.2.1.2

ברשויות המקומיות הנמצאות בין קו ישר ממזרח למערב המחבר את הערים אשקלון וקרית גת לבין קו ישר ממזרח למערב העובר דרך העיר באר-שבע,

לרבות העיריות אשקלון וקרית גת, וכן ברשויות המקומיות הנמצאות בעמק בית שאן — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש, בחדשים אפריל עד נובמבר בלבד.

1.2.1.3 ברשויות המקומיות הנמצאות דרומה לקו ישר ממזרח למערב, העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיר באר-שבע — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש בחדשים אפריל עד נובמבר ו-3 מ"ק לחודש בחדשים דצמבר עד מרס.

1.2.1.4 באילת ההגבלה תהיה של 8 מ"ק במשך כל השנה ובנוסף על האמור בפסקת משנה 1.2.1 — גם מעל לכמות למצנן מדברי הפועל על מים.

1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד לפי הכמות שנצרכה בפועל אך לא מעל ההגבלות, ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 ועד 1.2.1.4, לפי הענין והמתייחסות לכל מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור.

1.2.2.1 מצאה רשות מקומית כי גינת נוי מושקית משמשת להנאת הציבור, רשאית היא לקבוע על פי בקשה שתוגש לה בכתב, כי גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.2.1 ו-1.2.2 יהיה 1000 מ"ר גינה לכל יחידת דיור.

1.2.3 מעבר להגבלות — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2 ו-1.1.3, לפי הענין.

1.2.4 בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת עם גינה משותפת יהיה גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.2.1 ו-1.2.2 — 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור בבית המשותף ובלבד שסך כל השטח לא יעלה על שטח הגינה המצוי בפועל בבית המשותף.

1.2.5 בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1.2.6 החיוב בתעריף לצרכי בית, כאמור בפסקאות משנה 1.1—1.2 לפי הענין, ייעשה, אך ורק לגבי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה.

2. לתעשייה

2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —

כאשר המים המופקים בידי הרשות המקומית —

116 בגבולות הכמות המוקצבת

מעל הכמות המוקצבת —

158 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת

222 בעד כמות מים נחרגת שהיא בין 10% ל-20% מהכמות המוקצבת

328 בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 20% מהכמות המוקצבת

2.2

מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לתעשייה ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לתעשייה לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לתעשייה ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו

בגבולות הכמות המוקצבת —

116 כאשר מרבית כמות המים לתעשייה ברשות המקומית מית מופקת בידי הרשות המקומית

כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק —

המחיר המשולם לספק במקור המים שממנו מסור פקת מרבית כמות המים לתעשייה למעט מע"מ ובתוספת 33 שקלים למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים לתעשייה מופקת בידי הרשות המקומית —

158 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת

222 בעד כמות מים נחרגת שהיא בין 10% ל-20% מהכמות המוקצבת

328	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 20% מהכמות המוקצבת	
	כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים — המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 42 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 106 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא בין 10% ל-20% מהכמות, המוקצבת, ובתוספת 211 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 20% מהכמות המוקצבת.	
473	למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה	2.3
	לבניה באתרי הבניה —	2.4
343	באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל ל-7500 מ"ר שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.4.1
343	באתר בניה עד 50 דירות, או עד ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.4.2
343	בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.4.3
385	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין	2.4.4
448	בעד כמות מים נחרגת שהיא בין 10% ל-20% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין	
554	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 20% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3	

3. לחקלאות

- 3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —
כאשר כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית —
כמפורט בטבלה שלהלן:

מעל הכמות המוקצבת			בגבולות הכמות המוקצבת	שם הרשות המקומית
בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 20% מהכמות המוקצבת	בעד כמות מים נחרגת שהיא בין 10% ל-20% מהכמות המוקצבת	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת		
236	130	67	25	מועצה אזורית עמק הירדן
				עיריית חדרה; מועצות מקומיות: אליכין, בנימינה, זכרון יעקב, יסוד המעלה, מנחמיה, פרדס חנה-כרכור, עתלית
268	163	99	57	עיריות: עכו, נהריה, קרית אתא, קרית ביאליק, קרית מוצקין, קרית ים; מועצה אזורית מטה אשר; מועצות מקומיות: אבן יהודה, גלגולית, טייבה, פקיעין, פרדסיה, קלנסואה, שבי ציון
291	185	122	80	עיריות: הרצליה, כפר סבא, לוד, נתניה, פתח-תקה, ראשון לציון, רמלה, רחובות, רעננה; מועצות מקומיות: גבעת שמואל, גדרה, הדר השרון, הוד השרון, יהוד, כפר יונה, כפר שמריהו, נחלת יהודה, נס ציונה, קדימה, קרית אונו, רמת השרון, תל מונד
294	188	125	82.5	כל יתר הרשויות המקומיות שלא פורטו לעיל
294	188	125	82.5	

מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לחקלאות 3.2
ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע
מחיר המים לחקלאות לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות
המקומית בהתאם למקור המים שממנו מופקת או מסופקת
מרבית כמות המים לחקלאות ברשות המקומית, ואין נפקא מינה
מאיוזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו. בגבולות
הכמות המוקצבת — כאשר מרבית המים לחקלאות ברשות
המקומית מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה
בפסקת משנה 3.1. כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים —
אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או
מכמה מקורות של אותו ספק — המחיר המשולם לספק ממקור
המים שממנו מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות למעט מע"מ
ובחוספת 31 שקלים למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).
מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית —
בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר כל כמות המים או
מרביתה נקנית מספקים — המחיר לכמות המוקצבת בחוספת 42
שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות

המוקצבת; בתוספת 106 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת
שהיא בין 10% מהכמות המוקצבת; ובתוספת 211 שקלים למ"ק
בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 20% מהכמות המוקצבת.

למשקי עזר — 3.3

בגבולות הכמות המוקצבת ומעל לכמות המוקצבת — כאמור
בפסקאות משנה 3.1 ו-3.2, לפי הענין.

4. לשירותים ושירותים ציבוריים בשקלים למ"ק

למוסדות חינוך ממלכתיים ופרטיים — 4.1

(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה 375

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

בגבולות הכמות המוקצבת 375

מעל הכמות המוקצבת 735

לבתי חולים — 4.2

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה 375

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

בגבולות הכמות המוקצבת 375

מעל לכמות המוקצבת 735

לבתי מלון — 4.3

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה 277

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

בגבולות הכמות המוקצבת 277

מעל לכמות המוקצבת —

בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%

מהכמות המוקצבת 319

בעד כמות מים נחרגת שהיא בין 10%

ל-20% מהכמות המוקצבת 383

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 20%

מהכמות המוקצבת 530

למיתקני ביטחון — 4.4

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה 375

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

בגבולות הכמות המוקצבת 375

מעל לכמות המוקצבת 735

לגיגון — 4.5

4.5.1	לגיגון ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת הרשות המקומית או רשות ממלכתית או ציבורית — בשקלים למ"ק	
171	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
485	בגבולות הכמות המוקצבת	
485	מעל לכמות המוקצבת	
4.5.2	לגיגנות גוי מושקות, פרט לגיגון ציבורי ופרט לגיגנות גוי מושקות, המאוזכרות בפסקה (1), ובתנאי שהמים לגיגנות הגוי נמדדים בנפרד —	
	(א) בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 עד 1.2.1.4 לפי הענין, והמתח ייחסות לכל 100 מ"ר של גינה	
171		
444	(ב) מעבר להגבלות	
4.6	למיתקני תחבורה —	
526	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
526	בגבולות הכמות המוקצבת	
876	מעל לכמות המוקצבת	
4.7	למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה	
381		
381	למכבסות	4.8
381	לחנויות דגים	4.9
381	לברייכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	4.10
248	לבתי עלמין	4.11
541	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות	4.12
736	לחנויות, עסקים ומשרדים	4.13
690	לכל שימוש אחר, שלא פורט בתקנות אלה	4.14

5. דמי שימוש קבועים

5.1 לצריכה ביתית — 906 שקלים לחודש.

- 5.2 (1) צרכן המשתמש בכמות של 3 מ"ק לחודש או למטה מזה לצריכה ביתית, ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.
- (2) צרכן המשתמש בלמעלה מ-3 מ"ק לחודש לצריכה ביתית, ינוכו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שיחוייב בו בעד צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים בתקנה 1 לעיל, לפי הענין.

5.3 לכל שאר השימושים — 1760 שקלים לחודש.

5.4 (1) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרת הצריכה, בסכום הנופל מ-1760 שקלים לחודש, ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.

(2) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרת הצריכה, בסכום העולה על 1760 שקלים לחודש, ינוכו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שיחוייב בו בעד צריכת המים שלו כאמור.

5. רשות מקומית שהצטרפה לקרן לשיקום וחידוש מערכות מים ברשויות מקומיות אשר אושרה על ידי שר הפנים ונציב המים ומפרישה כספים למטרה זו, על פי תנאיה המאושרים של הקרן, תהיה רשאית לגבות מצרכנים בנוסף על התעריפים הנקובים בתקנות אלה, את הסכומים הבאים:

1.1 לצריכה ביתית, שירותים ושירותים ציבוריים — 31 שקל למ"ק

1.2 לתעשייה ולחקלאות — 8 שקל למ"ק.

אריה נחמקין
שר החקלאות

ט"ז בסיון התשמ"ה (5 ביוני 1985)
(חמ 29-3)

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מרביים לבתי מלון), התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957 (להלן — החוק), ובהסכמת השרים כאמור בסעיף 1(ג) לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים (יציבות מחירים — הוראת שעה), התשמ"ה—1985², אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —
"תושב" — כמשמעותו בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה—1965³, ובמי שמלאו לו 16 שנים — כשהוא נושא תעודת זהות כמשמעותו באותו חוק.
2. המחיר המרבי לשירות הנ ניתן בבית מלון לתושב יהיה המחיר המרבי שנקבע לבית מלון בצו אישי שניתן לו לפי סעיף 6 לחוק לאחרונה לפני תחילתו של צו זה, בתוספת של 14 אחוזים כשהוא מעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 100 שקלים.
3. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (יציבות מחירים בבתי מלון), התשמ"ה—1984⁴ — בטל.
4. תחילתו של צו זה ביום י"ב בסיון התשמ"ה (1 ביוני 1985).

אברהם שריר
שר התיירות

ט"ז בסיון התשמ"ה (5 ביוני 1985)
(חמ 1836-3)

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשמ"ב, עמ' 92.

2 ס"ח התשמ"ה, עמ' 24 ועמ' 96.

3 ס"ח התשכ"ה, עמ' 270.

4 ק"ת התשמ"ה, עמ' 218, עמ' 865, עמ' 1185.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בתי מלון) (תיקון מס' 3),

התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957,¹ ובהסכמת השרים כאמור בסעיף 1(ג) לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים (יציבות מחירים — הוראת שעה), התשמ"ה—1985,² אני מצווה לאמור:

1. בתוספת הראשונה לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בתי מלון), התשכ"ז—1967³ (להלן — הצו העיקרי) —

(1) סעיף ו' — יימחק.

(2) במקום הטבלה יבוא:

סור ב' דרגת בית מלון				סור א' פריטי תקרובת
5 כוכבים	4 כוכבים	3 כוכבים	1-2 כוכבים	
740	590	490	390	סודה
985	840	790	960	בקבוק קולה / שוופס
890	790	690	590	כוס מיץ טרי
1130	985	890	790	בקבוק בירה גולדסטר
1280	1080	985	890	בקבוק בירה מכבי
—	590	490	390	בקבוק בירה נשר
985	890	790	690	ספל תה, ספל קפה
1280	1180	1080	985	ספל קפוצ'ינו
1970	1480	1230	985	עוגה
"5910	4930	4430	3940	בקבוק יין סטנדרטי (75 ס"ל)

2. תחילתו של צו זה ביום י"ב בסיון התשמ"ה (1 ביוני 1985).

אברהם שריר
שר התיירות

ט"ו בסיון התשמ"ה (5 ביוני 1985)
(חמ 1620—3)

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשמ"ב, עמ' 92; התשמ"ה, עמ' 29.
2 ס"ח התשמ"ה, עמ' 24 ועמ' 96.
3 ק"ת התשכ"ז, עמ' 256; התשמ"ה, עמ' 403.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).